

Sygn. akt I CSK 3419/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska

w sprawie z powództwa K. S.

przeciwko M. D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym 28 grudnia 2022 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z 12 stycznia 2022 r., sygn. akt I ACa 231/21,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 8 100 zł
(osiem tysięcy sto) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 stycznia 2022 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu oddalił apelację pozwanej M. D. od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie z 14 stycznia 2021 r. w sprawie o zapłatę z powództwa K. S..

Pozwana wniosła skargę kasacyjną, w której zaskarżyła wyrok Sądu drugiej instancji w całości oraz domagała się uchylenia tego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi powód wnosił o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: (1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony – co należy podkreślić – wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie obejmuje zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, które ujęto w formie pytań:

1. „Czy tzw. cichy wspólnik ma prawo do dochodzenia od wspólników spółki cywilnej, której działalność dobrowolnie finansował, zwrotu środków pieniężnych zainwestowanych w tą działalność, przy uwzględnieniu ryzyka gospodarczego związanego z działalnością

spółki oraz z lokowaniem środków w ramach tej działalności”;

2. „Czy finansowanie działalności spółki cywilnej przez tzw. cichego wspólnika może być rozpatrywane w kategoriach pożyczki udzielonej wspólnikom spółki cywilnej podlegającej zwrotowi”.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; z 26 września 2005 r., II PK 98/05; z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

W skardze nie wykazano, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne w przyjętym rozumieniu. W lakonicznym uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie przeprowadzono analizy prawnej dowodzącej istotności przedstawionych zagadnień.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., z uwzględnieniem § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

[as]

I.n